

8

4/12/16 ז א' ס' א' ז

תאריך דין 1/3/2016
בש"מ 3/16

החלטת מבקשת התגנה לאיסור פרסום

רשע כללי

1. ביום 28/2/2016 נפתחה החקירה הגלויה נגד המבקש. המבקש נחשד בביצוע עבירות מין חמורות.
2. המבקש הכחיש בחקירתו את החשדות נגדו באופן גורף.

נימוקי הבקשה

3. ההגנה הטעימה בקשתה לאסור את פרסום פרטיו המזהים של המבקש בכך שהפרסום עלול לגרום למבקש "נזק חמור", כלשון סעיף 11(ג)25 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955. לדידה של ההגנה, גרסתו המכחישה של המבקש נתמכת בשני עניינים ולפיכך, לעת הזו, יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום.
4. ההגנה ציינה כי המבקש נבדק עוד טרם החקירה בבדיקת פוליגרף ממנה לא עלתה מעורבותו בעבירות כלל ובעבירות מין בפרט. זאת ועוד, אתמול, לאחר פתיחת החקירה, העמיד עצמו המבקש לבדיקת פוליגרף בפני גורם פרטי אשר בדק את מעורבותו בעבירות הנחשדות ונמצא דובר אמת. עת הכחיש את המעשים הניטענים נגדו.
5. בנוסף, העלה בא כוח המבקש עניין ראייתי אשר עלה במהלך החקירה וחדגיש כי ביחס לעניין זה קיים פגם של ממש בגרסתה של המתלוננת, אשר מצביע על קושי אינהרנטי בגרסתה המפלילה.
6. בהינתן שני עניינים אלו, גרס בא כוח המבקש כי יש ללמוד גזירה שווה מההחלטה בעניין עלביש 12/12 פ"ד מ.מ. נ' התובע הצבאי הראשי (4 אפריל 2012), דהיינו, כי כאשר עוצמת הראיות שבתיק החקירה אינה מוצקת וניתנת לכף שוה, אי הפרסום באותו עניין נקבע סעד מידתי, אליו עותר בא כוח המבקש גם כעת. בהתבונן להורות על הארכת צו איסור הפרסום למשך תקופת השעייתו של המבקש, כאשר במהלך תקופה זו תתקדם החקירה וניתן יהיה להעריך פעם נוספת את עוצמת הראיות, אשר כאמור, לעת הזו, כך על פי בא כוח המבקש, אינה מבוססת.

עמדת התביעה הצבאית הראשית

7. התובעת הצבאית הראשית פירטה את טעמי התנגדותה לבקשת ההגנה, תוך שעמדה על הראציונלים העומדים בבסיס האינטרס הציבורי לפרסום פרטיו של מבקש ועל עקרון פומביות הדיון. התובעת הצבאית הראשית הדגישה אף את האינטרס הציבורי

תאריך דיון 1/3/2016
בש"מ 3/16

החשוב בפרסום פרטיו של המבקש נוכח תפקידו ומעמדו, בין היתר, לשם איתור מתלוונות פוטנציאליות אחרות.

8. התובעת הצבאית הראשית ציינה בתשובתה לנושאים שהעלה ב"כ המבקש כי אין בבדיקות הפוליגרף שעבר המבקש, הן על ידי גורמי מחב"ם והן על ידי הבודק הפרטי, כדי להשליך על קיומה של תשתית ראיית מוצקה, המצדיקה את פרסום פרטיו של המבקש. לדבריה, הבדיקה שנערכה על ידי גורמי מחב"ם שונה במהותה מבדיקה המתבצעת לצורכי חקירה פלילית ומשההגנה לא הציגה את תוכנה ופרטיה, אין לדעת מהן השאלות שנשאל המבקש בהקשר זה. אשר לבדיקה הפרטית, הונחה בפני חוות דעתו של רמ"ד פוליגרף, המצביעה על חולשתה של בדיקה זו.

9. במעמד התביעה בלבד פורטה בפני התשתית הראייתית שנאספה עד כה וכן צוינו פעולות החקירה הצפויות. התובעת הצבאית הראשית התייחסה במעמד זה אף לקושי הראייתי הנוסף עליו עמד ב"כ המבקש.

עמדת ב"כ המשיבים: ואלה! News: אמיר פוהבוס; יתשע בריינר

10. עו"ד בריינר שב ופירט אודות השיבות עקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת, תוך שהדגיש כי במקרה זה נודעת לעקרונות אלו השיבות מיוחדות דווקא בשל חומרת החשדות, בכירותו, דרגתו ואופיה של הפרשה. לדידו של עו"ד בריינר קיים עניין ציבורי רב בפרסום שמו של המבקש, בין היתר בשל הצורך לחשוף פרשיות של עבירות מין המבוצעות לכאורה על ידי מפקדים בכירים כלפי פקודותיהם, הכפפות למרותם, ומשכך אין עניינו של המבקש נכנס בגדרם של החריגים המצדיקים את איסור הפרסום.

המסגרת הנורמטיבית

11. כידוע, לכלל פומביות הדיון מעמד של עיקרון-על בשיטתנו המשפטית. בעל"פ 12/12 הנ"ל עמד בית הדין הצבאי לערעורים על הכלל האמור ועל החריגים לו:

"עקרון פומביות הדיון, המנוגד בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, הוא עקרון-על בשיטתנו המשפטית, ועל פיו בית המשפט ידון במסגרת מכוח עקרון זה, כל הנעשה והנשמע באולם בית המשפט, ובכלל זה זהותו ופרטיו של הנאשם, גלויים הם לציבור הרחב, אלא אם נקבע אחרת בחוק או על-ידי בית המשפט, על-פי חוק. עקרון זה מצא את ביטויו בחקיקה הכללית, בסעיף 68 לחוק בתי המשפט, ובמערכת השפיטה הצבאית, בסעיף 324 לחוק השיפוט הצבאי. בפרשת תודג'מן עמד בית המשפט העליון על חשיבותו והיקפו של עקרון הפומביות, ועל החריגים

תאריך דיון 1/3/2016
בש"פ 3/16

עקרון-העל, העיקרון הפורש אברת-כנפיו על כל סוגיית הפירסום, הוא עקרון פומביות הדין המשפטי... ניהולו של משפט, של כל משפט - למעט חריגים - נעשה בפומבי... פומביות הדין המשפטי - פומביות המשמיעה מעצמה פירסום - מקיימת צורך מעלה במערכת מימשל ומשפט פתוחה... ככל עיקרון אחר במשפט, עקרון פומביות הדין השיפטי אף-הוא כופף עצמו לסוגי חריגים אלה ואחרים שמשקלם בנסיבות נתונות יכול שיהיה כבד ממשקלו... חריגים אלה מנחים אותנו, פל אחד ממקומו כל אחד מטעמו, כי בנסיבות אלו ואחרות לא ידון בית-משפט בפומבי... (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת-ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004))." (ההדגשה במקור)

12. ההוראה העוסקת בשאלה מתי ניתן לתרוג מעיקרון הפומביות ולאסור על פרסום פרטיו של השוד, מצויה בסעיף 11(ג) לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו - 1955, שזה

לשונה:

"בית הדין רשאי לאסור פרסום שמו של השוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית הדין סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום. הורה בית הדין על איסור פרסום שמו של השוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד השוד, אלא אם כן קבע בית הדין אחרת" (הדגשה הוספה).

13. אשר לשאלת נטל הוכחת נזק חמור כאמור, נקבע כי הנטל מוטל על המבקש לאסור את הפרסום ועליו לשכנע כי:

"...אותו נזק חמור העלול להיגרם לחשוד אם שמו יפורסם ברבים, חייב שיהיה - למצער - כעוצמתו וכמשקלו של חופש הביטוי; ועוד רב מכך, אם בכוונתו להכריע את הכף." (מתוך בש"פ תורג'מן הנ"ל).

ועוד נפסק כי:

"חריג זה לכלל בדבר פומביות הדין מתפרש על דרך הצמצום, כדרכם של חריגים, והוא מטיל על החשוד נטל כבד להוכיח כי קיימת הצדקה מיוחדת אשר בגינה יש לאסור את הפרסום" (בש"פ 1770/10 פלג'ני נג' מדינת ישראל, טרם פורסם, 15.3.2010).

כך גם נפסק כי על בית המשפט לבחון את הנזק האמור תוד איזון בינו לבין עקרון הפומביות. בבש"פ 4231/07 גורליק נ' מדינת ישראל (24.5.2007) נקבעו לעניין זה הדברים הבאים, היפים לענייננו:

"העורך מכהן כרב בצפון, ופרסום שמו כחשוד בביצוע אותם המעשים ימיט כליה על שמו, על כבודו, על מעמדו ועל חייו. קשה לא פחות מכך תהיה הפגיעה שיפגעו מפרסום זה אחד עשר ילדיו - גדולה שבהם כבת 20 - העומדת להינשא בעוד כחודש, ופרסום החשדות כנגד העורך עלול לגרום בעקבותיו את ביטול השידוך...
... אכן, הפרסום יגרום בהכרח ומעצם טיבו נזק לשמו של העורך, לכבודו ולכבוד בני משפחתו. מוכן אני גם להגות, כי נזק זה אינו קל כל

תאריך דיון 1/3/2016
בשי"מ 3/13

עיקר וניתן להגדירו מטבע הדברים והמציאות כנוק חמור. אולם במכלול השיקולים והאיזונים, אין בו להוציא עניינו של העורר מהכלל כדבר פומביות ההליך המשפטי.

14. זאת ועוד, אך לאחרונה, עמד בית המשפט הליון פעם נוספת, על השיבות פרסום שמו של השוד בעבירות מין, וכך קבע ברע"פ 4755/15 שינפג נ. פשטרית ישראל (16/7/2015):

"אשר לאינטרס הציבורי הגלום בהשיפת שמו של המבקש, אין צורך להכביר מילים על השיבות הדבר. מעבר לאפשרות, כי השיפת שמו של השוד בעבירות מין עשויה לתמרץ מתלוננות נוספות, אשר ביקשו עד כה שלא להיחשף, להעיד על שארע להן מדיו של אותו השוד, יש גם מקום להזהיר את הציבור מפניו. יפים, בהקשר זה, דבריו של השופט מ' מזוז, בעניין פלוני, פסקה 11:

יש ליתן משקל מיוחד לפרסום שם של נאשמים (ומורשעים) בעבירות מין, שכן הניסיון מלמד שפרסום כזה דרוש הן כדי לחגן על הציבור והן משום שהוא עשוי לחשוף פרשות נוספות הקשורות בו, ולהימנע מתלוננות אחרות, ככל שאלה קיימות, להגיש גם הן תלונות. דברים אלה אמורים ביתר שאת נוכח העובדה שהעורר משהייך לקהילה סגורה ונוכח כך שמעמדו בקהילה זו הוא רם, ולפיכך ניתן להניח כי השיפת פרשות נוספות, אם ישנן, אינה ענין של מה בכך, וקשירת שמו של העורר בפרשה זו עלול לסייע בדברי (וראו, בהקשר זה, גם את החלטתי בע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ בשי"מ נ' זאור חנקישייב (10.4.2014))."

13. הפלל אל הפרט

13. אכן, החקירה הגלויה בעניינו של המבקש מצוייה בראשיתה. עם זאת, כבר בשלב זה נאספו ראיות שיש בהן כדי לבסס חשד לכיצוע עבירות מין חמורות על ידי המבקש. כפי שנקבע בפסיקה, ככלל, בעבירות מין, יטה בית הדין שלא למנוע פרסום שם החשוד, אלא אם מתקיים חריג המצדיק זאת, לאחר בחינת הנזק הצפוי לחשוד אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי הנלווה לפרסום פרטו של מי שנחשד בעבירות מסוג זה.

14. כפי שפרטה התובעת הצבאית הראשית המדובר בחשדות לכיצוע עבירות מין חמורות אשר לכאורה בוצעו כלפי פקודתו של המבקש, תוך ניצול יחסי הכפיפות והמרות. במצב דברים זה, אין בעצם השתתחות המתלוננת פרק זמן משמעותי, כדי לאיין בשלב הזה את תלונתה. בחנתי אף את יתר טענותיו של ב"כ המבקש בהקשר הראייתי ונחה דעתי כי אין בהן כדי להצביע על קיומו של פגם מוכנה בגרסתה של המתלוננת, אשר מפחית או מאיין את משקלה. למעשה, יש בחומר החקירה כדי לספק מענה לתהיות שהעלה ב"כ המבקש והדברים בוארו על ידי התובעת הצבאית הראשית.

תאריך דיון 1/3/2016
בשיש 3/16

17. אף בתוצאות בדיקות הפוליגרף אותן עבר המבקש אין כדי להועיל למבקש ובעניין זה ראיתי להעדיף את דברי התובעת הצבאית הראשית והמפורט בחוות דעתו של רמ"ד פוליגרף.

18. תכלית נוספת המצדיקה את פרסום פרטיו של המבקש נעוצה, כאמור, בצורך לאתר מתלוננות פוטנציאליות נוספות. בייכ המבקש הדגיש, כי נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים הנטענים ועד עתה, ספק אם קיימות מתלוננות שכאלו, שאחרת, לא מן הנמנע כי היו מתלוננות זה מכבר. שיקלתי טיעון זה בזהירות הנדרשת אך שוכנעתי כי יש לאפשר לרשויות החקירה למצות את החקירה עד תום וכי פרסום שמו של המבקש מתחייבת אף לתכלית האמורה, שאינה בעלמא.

סיוף דבר

19. לאור המפורט לעיל, מצאתי שלא להיעתר לעתירת ההגנה ולא להורות על הארכת צו איסור פרסום פרטיו המזהים של המבקש.

20. בד בבד, בהתאם לעותרת התובעת הצבאית הראשית ובהסכמת בייכ המבקש הנני מורה עוד לאסור את פרטיה המזהים של המתלוננת אשר התלוננה במסגרת תיק החקירה, לרבות תפקידה, וכן את פרטיהן המזהים של מתלוננות נוספות (לרבות תפקידן) היה ויתלוננו במסגרת תיק תקירה זה.

• זכות ערעור כחוק.

• ניתע חיום, 1/3/2016, בפומבי.

• העתק מההחלטה יועבר לרלישית נשיא בית הדין הצבאי לערעורים.

מאיה הלר, תא"ל

שופטת בית הדין הצבאי

המויחד